

Fleiri útstykk- ingar í Hoy- víkshaganum

Bogi Andreassen
*býráðslimir
Limur í Teknisku
nevnd*

Skjøtil verður nú settur á útstykkingina í Djúpagili og Millum Gilja. Tekniska nevnd hevur samtykt at gera útbjóðingartilfar til at projektera og byggibúgva 24 nýggj grundøki í Hoyvíkshaganum

Útstykkingarnar í Djúpagili og Millum Gilja, sum undanfarna býráð samtykti longu 2. mai í fjør, verða nú veruleiki. Útbjóðingartilfar til at projektera og byggibúgva økið verður gjørt klárt í næstum. Málið var fyrstu ferð reist í býráðnum í 2007, og tað er at fegnast um, at útlit umsiðir eru fyri, at fleiri ungar familjur og onnur aftur kunnu seta búgv í náttúruvakra Hoyvíkshaganum.

Tá ið málið var samtykt í fjør, vístu vit á týðningin áhaldandi at veita góðar bústaðarmøguleikar í høvuðsstaðnum. Týðningurin verður ikki minni av, at tað er staðfest, at fólkafráflyting í dag er ein verulig hótta ímóti før-

oyska samfelagnum. Góðir bústaðarmøguleikar í Tórshavnar Kommunu kunnu vera við til at venda minkingini í fólkatálinum.

Tryggleiki og trivnaður í egnum bústøðum uttan hóttaðir um, at leigumálið verður sagt upp ella selt. Tað eigur áhaldandi at verða málið hjá okkum í býráðnum. Tey 24 nýggju grundstykkini í Djúpagili og Millum Gilja eru gott dømi um, at hendan kósir verður hildin.

Talan verður um 24 grundøki, sum verða 305 m² til 328 m² til víddar. Netto-nýtslustigið verður 0,4, og tað svarar til, at størstu húsini kunnu verða umleið 130 m².

Vegur verður til útstykkingina frá nýggja sambindingarvegnum, sum gongur í nýggja innkomuvegin til Havnina. Sostatt liggur økið væl fyri bæði at sleppa skjótt inn í Havnina og út úr høvuðsstaðnum.

»Vit fáa ikki frið í heimin- um, fyrrenn vit fáa frið í móðurlívinum«

Jenis av Rana

– so álvarsligan metti móðir Teresa fosturtøkuspurningin vera.

Vælsignaði verði tey, sum fyri tríati árum síðani miðvíst, og aftur og aftur, byrjaðu at vísa á vandan við tí fosturtøkupolitikki, sum stillisliga, úr fremmandum umhvørvi, hevði sníkt seg inn á okkum og troðkað siðvunnað froyiskan hugsunarhátt burtur. Tá, í áttati- og nítiárunum, vóru tað nærri áttati ófødd, sum hvørt ár endaðu teirra dagar á sjúkrahúsum okkara, men miðvísa arbeiðið móti hesum hevur minkað hetta talið til nærri teimum tríati árliga seinastu tvey árin.

Men málið má eisini á hesum økinum verða, at øll verða bjóðaði vælkomn til lívið. Vit mugu ikki gevast, fyrrenn tal teirra óynsku er o!

Ikki er tað gamalt froyiskt, at vísa børnum frá sær.

Søgan sigur okkum frá stórum froyiskum familjum heilt upp til okkara ættarlið. Evarska smá vóru húsini, eingin var tryggin fyri dagin og vegin, vandar lúrdi í bjørgum og á sjónum, men børnini - tey vóru vælkomn! Vórðu tey átta, tiggju, tólv ella fleiri, so varð altíð pláss til teirra, heima, ella kanska hjá teimum, sum ongi høvdu, men sum longdust eftir at fáa.

Og søgurnar eru nógvur um faðir- ella móðurloysingar, sum komu á dyr og ikki fingudurafjóðringin. Fall annað ella bæði foreldrin frá, vórðu altíð opnar hendur, sum hjálptu, tóat førleikin ikki altíð var til staðar. Men har sum hjartarúm var, var eisini.....

Aftur til Móðir Teresu. Tíðirnar broytast, stóru barnaflokkarnir fækkast, samstundis sum figgarlig rásarúm víðkast og húsarúmdin fleirfaldast.

Men nú eru børnini bráðliga ein trupulleiki.

Hóast húsini eru fleirfald til stóddar, siga vit okkum ikki hava pláss.

Hóast figgarliga rásarúmið ikki kann samanberast við tað, ættarliðini undan okkum striddust við, vísa vit børnum frá okkum, við figgartrupulleikum sum orsök.

Og hóast útbúgvingarmøguleikarnir eru fleirfalt so góðir sum hjá forfedrum okkara, loyva vit eisini hesari undanförluni at nokta nýføddum føringum rættin til lív.

»Moralskar trupulleikar og etiskt dilemma«!

Langa leið út í heim, eftir áralanga biðitíð, leita froyisk hjún, sum hava trupulleikar at fáa børn, at ættleiða.

Samstundis leita onnur inn á sjúkrahús okkara, har lækna, hvørs uppgáva er at bjarga lívum, virka við til at taka lív hjá óføddum.

Men ein fyrispurningur um at geva hjúninum møguleika at ættleiða fosturtøkuhótt børn, verður sagdur skapa »moralskar trupulleikar og etiskt dilemma«!

Hvar enda vit?

Vit mugu verða enn idnari at taka saman hendur at bjarga hvørjum einasta froying hvørs lív er hótt, serliga teimum óføddu, sum eru 100% bundin av hjálp annara! Um so aðrar orsøkir kunnu verða til hetta, eitt nú at venda skeivu fólkaongdini, eigur høvuðsdreivið at verða, at vit virða rættin hjá hvørjum einasta til lív. Tann rætt, sum tey, sum undan okkum vóru, góvu tær og mær!

Innanhýsis ósemja steðgar Flemmish Cap fiskiskapi

Henrik Old

Nú vártíðin er farin afturum er framvegis eingin greiða fingin á, hvør skal fiska froyysku kvotuna á Flemmish Cap.

Tað er heilt týðuligt, at tað er innanhýsis ósemja í Fólkaflakkinum, ið steðgar fiskiskapinum á Flemmish Cap. Tí er tað heilt óskiljandi, at lögmaður, sum ofta reypar av, at hann er fyrrverandi

fiskaseljari, letur bestu tíð av árinum fara afturum uttan at taka støðu til at fáa fiskiskapin í gongd á Flemmish Cap.

Tíðin hevur víst, at teir sum hava verið fyrstir á fiskileið um várið hava fingið best burturúr.

Nú hava spaniolar og portugisar verið á Flemmish Cap í fyra mánaðir, umframt

tað vita allir, sum hava roynt har, at tá tað kemur út í mai mánað, byrjar sjógvurin at hitna, og tá er ikki besta tíð til bestu góðsku.

Kann lögmaður ikki taka sær um reiggj og seta ein stoppara fyri, at innanhýsis ósemja í einum politiskum flokki steðgar skipum at fiska í bestu fiskitíð.